

Umbră pe urme...

Flavius

În palme ierburi n-au mai crescut
și niciodată mâinile nu s-au opus,

ochii aveau irișii de un verde intens
ca frunzele de ficus.

În oglinzi străluceau tot mai singuri
înfruntând neliniștea
în care se zbat.

În trup am fost pus
ca un sunet într-un arcuș fermecat,
tu iubito ești vioara celestă,
aburul ce iese din piept,
armoniile calde
mângâietoare și dulci
din care izvorăște iubirea.

Lumina o privește cum trece
umbră pe urme...